

APOSTOLISK SUKSESJON

fra St. Johannes, apostel og evangelist, gjennom den episkopale kirke i Skottland og biskop Samuel Seabury, frem til i dag

i suksesjonslinjen til

HANS HØYÆRVERDIGHET

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag

1. ST. JOHANNES, APOSTEL OG EVANGELIST^{CO}

kalt av Kristus omkring år 30 e.Kr.

nevnt i Skriften: kalt sammen med sin bror Jakob, Sebedeus' sønner (Matteus 4,21–22); nevnt blant de tolv (Matteus 10,2)

Denne linjen av apostolisk suksesjon strekker seg fra apostelen Johannes, omkring år 30 e.Kr., til i dag, et tidsrom på 1 996 år per 2026.

Vigslene til bispeembetet skjedde, fra den ene til den neste, gjennom kirkene som er nevnt nedenfor.

Noen av biskopene i denne linjen æres også som helgener. Merkene ved navnene deres gjelder bare livets hellighet. De har ingen betydning for gyldigheten av noen vigsel: hver biskop som er oppført, har sin plass i suksesjonen på like fot, enten han æres som helgen eller ikke.

St. Helgen: en som en kirke offentlig ærer fordi vedkommende har levd et liv i heroisk hellighet og nå er hos Gud, og hvis minne den holder i hevd i sin kalender. I oldkirken ble helgener anerkjent gjennom tilrop fra de troende og deres biskoper; senere gjennom formell kanonisering i den romersk-katolske kirke og glorifisering i den ortodokse kirke.

Sal. Salig: i den romersk-katolske kirke en som er saligkåret, det formelle trinnet som går forut for kanoniseringen som helgen.

C Æres som helgen eller salig av den romersk-katolske kirke.

CO Æres som helgen av både den romersk-katolske og den ortodokse kirke.

Rød Martyr: en som gav sitt liv for troen.

Kirkene er ikke alltid enige om hvem som er helgen. Én kirke kan ære en person som en annen ikke ærer, og merkene viser hvilken kirke som ærer hver enkelt.

SMYRNA

Kirken i Smyrna i Asia, hvis biskop St. Polykarp var disippel av apostelen Johannes og ble innsatt av apostlene.

2. St. Polykarp^{CO} **Martyr** omkring 100

LYON

Bispetet i Lyon i Gallia, grunnlagt av St. Potheinos, som St. Polykarp sendte fra Asia, og ledet etter ham av St. Ireneus, som også var disippel av St. Polykarp. Setets biskop Aetherius var blant dem som pave St. Gregor den store anbefalte St. Augustin til på hans misjonsferd til England.

3. St. Potheinos^{CO} **Martyr** 100-t.
4. St. Ireneus^{CO} **Martyr** 177
5. St. Zacharias^{CO} omkring 202
6. Helios 200-t.
7. St. Faustinus^{CO} 254
8. Verus 200-t.
9. Julius 200-t.
10. Ptolemaeus 200-t.
11. Vocius 314
12. Maximus 300-t.
13. Tetradius 300-t.
14. Verissimus 343
15. St. Justus^{CO} 374
16. St. Albinus^{CO} omkring 390
17. St. Martin^{CO} 300-t.
18. St. Antiochus^{CO} omkring 400
19. St. Elpidius^{CO} omkring 410
20. St. Sicarius^{CO} omkring 422
21. St. Eucherius^{CO} omkring 433

22. St. Patiens^{CO} omkring 451
23. St. Lupicinus^{CO} 491
24. St. Rusticus^{CO} 494
25. St. Stefanus^{CO} 501
26. St. Viventius^{CO} 515
27. Eucherius II 500-t.
28. St. Lupus^{CO} 535
29. Leontios 542
30. St. Sacerdos^{CO} 549
31. St. Nicetius^{CO} 552
32. Priscus 573
33. Aetherius 586

CANTERBURY

Bispetet i Canterbury, grunnlagt av St. Augustin, som ble vigslet til biskop i Gallia og sendt av pave St. Gregor den store for å bringe evangeliet til engelskmennene i 597.

34. St. Augustin av Canterbury^{CO} 597
35. St. Laurentius^{CO} 604
36. St. Mellitus^{CO} 619
37. St. Justus^{CO} 624
38. St. Honorius^{CO} 627
39. St. Deusdedit^{CO} 655
40. St. Theodoros av Tarsus^{CO} 668
41. St. Brihtwald^{CO} 693
42. St. Tatwine^{CO} 731
43. St. Nothelm^{CO} 735
44. Cuthbert 740
45. St. Bregowine^{CO} 759
46. Jaenberht 766

47. Æthelhard	793
48. Wulfred	805
49. Feologild	832
50. Ceolnoth	833
51. Æthelred	870
52. Plegmund	890
53. St. Athelm ^{CO}	914
54. Wulfhelm	923
55. St. Oda ^{CO}	942
56. St. Dunstan ^{CO}	960
57. Æthelgar	988
58. Sigeric	990
59. Ælfric	995
60. St. Ælfheah ^{CO} <i>Martyr</i>	1006
61. Lyfing	1013
62. Æthelnoth	1020
63. Eadsige	1038
64. Robert av Jumièges	1051
65. Stigand	1052
66. Lanfranc	1070
67. St. Anselm ^C	1093
68. Ralph d'Escures	1114
69. William de Corbeil	1123
70. Theobald av Bec	1139
71. St. Thomas Becket ^C <i>Martyr</i>	1162
72. Richard av Dover	1174
73. Baldwin av Forde	1185
74. Reginald Fitz Jocelin	1191
75. Hubert Walter	1193
76. Stephen Langton	1207
77. Richard le Grant	1229
78. St. Edmund Rich ^C	1234
79. Sal. Bonifatius av Savoia ^C	1245
80. Robert Kilwardby	1273

81. John Peckham	1279
82. Robert Winchelsey	1294
83. Walter Reynolds	1313
84. Simon Mepham	1328
85. John Stratford	1333
86. Thomas Bradwardine	1349
87. Simon Islip	1349
88. Simon Langham	1366
89. William Whittlesey	1368
90. Simon Sudbury	1375
91. William Courtenay	1381
92. Thomas Arundel	1396
93. Henry Chichele	1414
94. John Stafford	1443
95. John Kemp	1452
96. Thomas Bouchier	1454
97. John Morton	1486
98. Henry Deane	1501
99. William Warham	1503
100. Thomas Cranmer	1533

DEN ENGELSKE KIRKE

Etter reformasjonen, biskopene i den engelske kirke, hver vigslet av den biskopen som står oppført foran ham, til Gilbert Sheldon.

101. John Scory	1551
102. Matthew Parker	1559
103. Edmund Grindal	1559
104. John Whitgift	1577
105. Richard Bancroft	1597
106. George Abbot	1609
107. George Montaigne	1617
108. William Laud	1621
109. Brian Duppa	1638

110. Gilbert Sheldon 1660

SKOTTLAND

Biskopene i den episkopale kirke i Skottland, fra James Sharp, vigslet til biskop i Westminster i 1661 av Gilbert Sheldon, den gang biskop av London og senere erkebiskop av Canterbury, gjennom nonjuror-biskopene, hver vigslet av den biskopen som står oppført foran ham, til Robert Kilgour, primus.

111. James Sharp 1661

112. Alexander Burnet 1663

113. Arthur Rose 1675

114. Alexander Rose 1687

115. Arthur Millar 1718

116. Thomas Rattray 1727

117. William Falconer 1741

118. Robert Kilgour 1768

AMERIKA

Fra Samuel Seabury, som ble vigslet til biskop i Aberdeen i 1784 av de skotske biskopene, som den første biskopen for

Kirken i De forente stater. I 1792 deltok Seabury sammen med biskopene som var vigslet i England, i håndspåleggelsen på Thomas John Claggett, og forente dermed den skotske og den engelske suksesjonen i Amerika; fra Claggett går suksesjonen videre gjennom de biskopene som la hendene på ved hver av bispevigslene som er oppført her, til dem som har ført den frem til i dag.

119. Samuel Seabury 1784

120. Thomas John Claggett 1792

121. Edward Bass 1797

122. Abraham Jarvis 1797

123. John Henry Hobart 1811

124. Henry Ustick Onderdonk 1827

125. Benjamin Treadwell Onderdonk 1830

126. Samuel Allen McCoskry 1836

127. William Edward McLaren 1875

128. William Montgomery Brown 1898

129. Wallace David de Ortega Maxey 1927

130. Nils Bertil Alexander Persson 1986

131. Samuel Guido, Jr. 2004

132.

GARLAND F. BYERS, JR.

2013

FELLES SUKSESJON MED ERKEBISKOPEN AV CANTERBURY

Den nåværende erkebiskopen av Canterbury, Sarah Mullally, og biskop Byers har den samme linjen av apostolisk suksesjon felles fra St. Johannes ned til Gilbert Sheldon (vigslet til biskop i 1660; erkebiskop av Canterbury 1663–1677). Med egne hender vigslet Sheldon de biskopene som begge linjene nedstammer fra: i linjen til erkebiskop Mullally, Henry Compton, i 1674; i denne linjen til biskop Byers, James Sharp, i 1661.

DE HELLIGE ORDENER

Ordinasjon

17. august 2008, ved håndspåleggelse, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Bispevigsel

20. april 2013, ved håndspåleggelse under feiringen av den hellige eukaristi, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dagen holdt til hos American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Hovedkonsekrator

Hans Høyærverdighet Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer

Biskop Bradley A. Varvil

Biskop Michael Byus

Biskop James Thompson

Attestene for ordinasjon og bispevigsel, sammen med fotografier fra bispevigselen, er gjengitt på siden [Om biskopen](#).

TJENESTE

Vigslet til biskop 20. april 2013 innenfor Lutheran Orthodox Church, Inc., der han senere tjente som erkebiskop for bispedømmet Western North Carolina. Biskop Byers har ikke lenger noen tilknytning til dette samfunnet.

Doktor i teologi (*honoris causa*), tildelt av Lutheran Orthodox Church, Inc., 20. april 2013.

St. Johannes evangelisten, portrettside (folio 291v) i Book of Kells, laget omkring år 800 e.Kr. av munkene i det columbanske klosterfellesskapet på Iona og i Kells; Trinity College, Dublin. Via [Wikimedia Commons](#), fri bruk; tilskåret og skalert fra originalen.